

Frogner kirke

Menighetsblad for Frogner menighet 16.11.21

ORD FRA SOKNEPRESTEN

Margunn Sandal

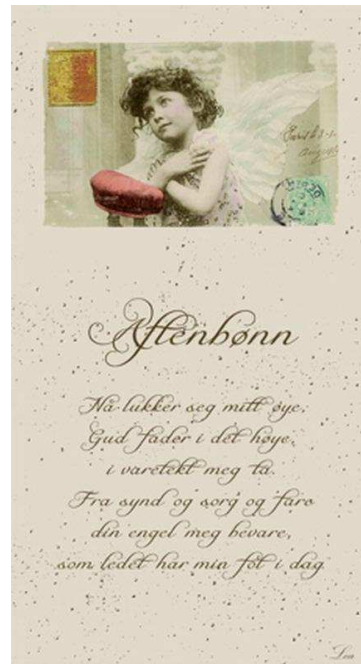
Allehelgensdag og kveldssalmar

For mange år sidan var eg på ein konferanse for ungdom. Vi kom frå kyrkjer over heile verda. Ein dag vi skulle feire gudsteneste saman vart ein tekst frå Hebrearbrevet lest opp: «Difor, når vi har så stor ei sky av vitne kring oss, så lat oss leggja av alt som tyngjer, og synda som heng så fast ved oss, og halda ut i det løpet som ligg framfor oss, med blikket fest på Jesus, trua sin opphavsmann og fullendar.» *Hebr. 12, 1-2a*

Dei som leia gudstenesta ville synleggjere dette bildet for oss, så dei delte ut kvite lappar til alle og gav oss ei oppgåve. På dei kvite lappane skulle vi skrive namnet på eit menneske som har vore eit forbilde for oss og som har hjelpt oss til å tru på Gud og på livet. Det vart ein stor bunke med lappar. Deretter fekk vi beskjed om å feste lappane på snorer, og dei vart heist opp over oss, slik at taket fyltest opp med flagrande kvite formasjonar. Påminninga om denne verdsvide menneskeskaren som hadde fått bety noko spesielt i vårt liv, gjorde sterkt inntrykk.

Eg hugsar ikkje heilt, men eg er ganske sikker på at eg skreiv namnet til mor mi på lappen. Det kunne eg i alle fall godt ha gjort. Ho lyste opp for alle i heimen vår, og det var ho som gav meg den trygge barnetrua. Livet hennar var ikkje alltid var enkelt. Det er sjeldan det,

ikkje for nokon av oss. Men ho lærte oss å leggje alt i Guds hender når vi skulle inn i mørket og natta. Kvar kveld las ho *Fadervår* med oss barna, og deretter song vi kveldssalmen *Nå lukker seg mitt øye*.

Ein kveldssalme eller bøn kan vere god å ha når det bryt imot i livet, og eg har erfart kor slitesterke desse salmane kan vere i møte med døden. Det hender at eg blir bedt om å komme til menneske som ligg på det siste, og då spør eg gjerne om dei har ein kveldssong eller ei kveldsbøn som dei er glade i. Og om dei har det, kan både ord og tonar kan gi trøyst og tryggleik og slik lyse for dei heilt til det siste.

Då mor mi sovna inn for siste gong, sat vi rundt senga hennar. Vi bad Fadervår og song «Nå lukker seg mitt øye» for henne, slik ho hadde gjort for oss kvar kveld då vi var små. Det var fint og det var godt og overgje henne i Guds hender. Men det var verken lett eller enkelt.

For slik er det vel for dei fleste, at døden etterlet ting som er ufullført både hjå dei og hjå oss. Som ein kollega av meg skriv: «Det kan vere øydelagde eller øydeleggjande relasjonar, uavklarte misforståingar, ord i kjærleik eller unnskyldningar som aldri vart uttalt, eit behov for å tilgje og å bli tilgitt. Kva skal vi gjere med slik smerte og ufullførte ting, anna enn å overlate det i Guds hender?»

Ved kvar grav kunne vi be «Herre miskunne deg», slik vi også gjer i kvar gudsteneste når vi syng Kyrie eleison. Det handlar slik Paulus skriv om å leggje av alt som tynger, sjå framover med blikket festa på han som den kristne trua er forankra i, Jesus Kristus. For hans død og oppstode gir oss eit håp om at Gud, både her i livet, og i æva, kan skape noko vakkert ut av nederlag, smerte og sorg.

Sjølv om alt forandrar seg i livet, er Gud den same, - Gud er den miskunnsame. Difor kan vi trygt legge alt vi er og har, og alle våre kjære i Guds hender. Det kan vi gjere kvar kveld i livet, og det kan vi også få gjere når vår siste kveld kjem.

HILSEN FRA DAGLIG LEDER

Jens Jørgen Lie

Kirkens organisering

Det er mye oppmerksomhet i kirken og i noen medier om hvordan kirken skal organiseres for fremtiden. I disse dager jobber de fleste menighetsråd i Norge med en høringsuttalelse om dette.

Selv om kirken ikke lenger er en statskirke, så er det en folkekirke som finansieres fra det offentlige i stor grad. Da er det fornuftig å ta en fot i bakken for å sjekke ut om vi bruker fellesskapets penger på en klok måte og om vi kan organisere oss på en bedre måte.

Slike prosesser kan være krevende samtidig som det gir oss en mulighet til å tenke over hvordan vi jobber. Ofte kan slike prosesser oppfattes som om de er skapt for endringens egen skyld. I så fall er det et galt utgangspunkt.

I kirken er det den enkelte menighet som skal være kjernen i arbeidet og som alt annet skal bygges rundt. Det er i den lokale menighet vi treffer mennesker i alle livsfasene og det er her vi feire gudstjenester og har arbeid for både unge og eldre. Kirken er også et kulturbygg som betyr mye for folk. Med andre ord så drives kirken nedenufra, i lokalmiljøet, og avstanden til toppen kan oppleves lang. Noen ganger så lang at det som skjer på toppen hos en biskop eller en kirkeverge virker litt irrelevant fordi vi driver med så mye her lokalt.

Kirken må aldri glemme hvem vi er til for; hvorfor vi er her. Vi er her for de menneskene som oppsøker oss. Og gjennom et år er det veldig mange. Glemmer vi dette, så er vi historieløse og kirken vil slite med sin legitimitet.

Guds menighet er jordens største under synger vi i en salme. Og det stemmer veldig bra. Kirken verden over har gjennomgått mange kriser, kriger og forfølgelse, men overlevd. I dag ser vi forfølgelse og undertrykkelse av kristne i mange land, men kirken lever likevel. Grunnen til at kirken har overlevd, er at uansett hvor i verden og uansett omstendigheter så finner folk til kirken og fellesskap med andre og med Gud. Dette skjer fordi kirken jobber lokalt og er til stede i lokalmiljøet over alt over hele kloden.

Frogner menighet er en del av dette. Alle frivillige og ansatte i menigheten er en del av dette store fellesskapet som har overlevd i 2000 år. Kirken må ha en lokal forankring i fremtiden også. Bare da er den sikret overlevelse, uansett hva fremtiden bringer.

MARKERING I FORBINDELSE MED HANS NIELSEN HAUGES 250-ÅRSJUBILEUM

Mia Tønnesen, kulturutvalget

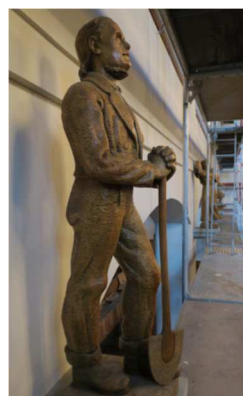
Foto: Mia Tønnesen

I 2021 blir 250-årsjubileet for Hans Nielsen Hauges fødsel markert over hele Norge. Lørdag 23. oktober inviterte Kulturutvalget og Ordo Crucis til foredrag for å markere jubileet. Hans Nielsen Hauge har satt sitt preg på landet på mange vis, ikke bare innenfor religion og kirke- og lekmannsliv. Forlagsredaktør og idéhistoriker Trygve Riiser Gundersen plasserte Hauge inn i hans samtid og i vår nåtid med sitt interessante foredrag som hadde tittelen «Det glemte opprøret. Hans Nielsen Hauge og den tidlige haugianervekkelsen.»

Ytringsfrihet, trykkefrihet, kvinners plass i religionsutøvelse var noen av sakene som ble berørt da Riiser Gundersen trakk de store linjene fra Hauges virke og fram til i dag.

Når Trygve Riiser Gundersens bok – «Haugianerne. Enevelde og

undergrunn» - utkommer neste år, frister det å invitere ham til et nytt foredrag med utgangspunktet i Hans Nielsen Hauge.

Valentin Kiellands skulptur av Hans Nielsen Hauge

OM HELGENER PÅ DIAKONIUTVALGETS TIRSDAGSSALONG

Mange kom og hørte på Arne Sands interessante foredrag om helgener, og kunne glede se over sang fra Hjørdis Helena Oftestad og Laila Tostrup Bråten.

Arne Sand. Prior i Ordo Crucis og tidligere prost

Helena Oftestad, song og Laila Tostrup Bråten flygel. Foto: Grethe M. Robertsen

Yvonne Andersen og Bredo Stabell serverer suppe.
Foto: Grethe M. Robertsen

KIRKEFOLK ET MØTE MED MENNESKER I MENIGHETEN

Intervju: Sissel Nilsen

Foto: Sissel Nilsen

Mette Vibeke Alsos, psykiater og kirkevert

«Vi trenger flere psykiatere og flere plasser for psykisk syke», sier psykiater Mette Alsos. Vår samtale finner sted på et tidspunkt da det, etter drapene på

Kongsberg, stadig drøftes om alvorlig psykisk syke i dag blir overlatt til seg selv i for stor grad. «Lovendringen i 2017 hevet terskelen for tvangsbruk, og det gjør at vi helsepersonell ser at noen som ikke samtykker til innleggelse kan gå til grunne uten at vi kan gjøre noe». Mette Alsos har fremdeles sin praksis tre dager i uken selv om hun har nådd pensjonsalder. Hun synes det er fint at hun fortsatt kan være til hjelp.

Mette er født i Oslo og bodde som liten i Oslo og Bærum, men flyttet tidlig til sin mors foreldre i Vesterålen, i nærheten av Stokmarknes. «Her hadde jeg en fin og trygg oppvekst, og her fikk jeg min barnetro både hos besteforeldrene og på skolen», forteller hun. Konfirmasjonstiden betydde også mye for henne, og det samme gjorde det kristne skolelaget på realskolen. For å få tatt gymnaset måtte hun flytte til Svolvær.

Medisinstudiets første del ble gjennomført i Kiel i Tyskland, men ble avsluttet ved universitetet i Oslo i 1975. Hun hadde turnustjeneste i Levanger og Nordreisa i Nord-Troms, og hun fortsatte som distriktslege i Nordreisa etterpå. Det var en spennende tid som også ga en god følelse av mestring. Hun forteller at i en slik kommune kommer man tett på menneskene både i sorg og glede, og man blir kjent med flere generasjoner. Avstandene er store Et sykebesøk kunne ta store deler av natten. Å komme seg til sykehuset i Tromsø med bil tok 2,5 til 3 timer. Når det hastet, måtte man derfor rekvirere ambulansefly. I dag er hun glad for at hun bor i nærheten av sykehus.

I studietiden var det indremedisin og psykiatri som vakte størst interesse. Erfaringen med at det i allmennpraksis var mange som slet med psykiske plager, ga henne mersmak for å spesialisere seg i psykiatri. Hun flyttet til Tromsø for å få praksis på Åsgård, det

psykiatriske sykehuset for Troms og Finnmark.. «Det var en stor overgang», sier hun. «Nå ble det - naturlig nok - stilt spørsmål ved mine kunnskaper og erfaring, men mer uventet var det at noen også var skeptiske til meg fordi jeg var kristen. Dette var i slutten av 1970-årene, og det blåste en sterk venstreradikal vind i Tromsø. Mange studenter fra universitetet der tok ekstravakter på Åsgård, og det var en tid da akademikere proletariserte seg».

Hun var i Tromsø i tre år, og kom deretter til Modum bad, noe hun omtaler som noe helt annet – et godt sted å være både faglig og sosialt. Gordon Johnson og hans kone, Inga, bodde fortsatt på stedet. Mette Alsos ble godkjent som psykiater i 1982. Etter Modum bad arbeidet hun på forskjellige avdelinger på Dikemark. Fra 1992 til 2004 var hun seksjonsoverlege på avdeling Lien, under Ullevål sykehus. Avdelingen lå den gang i Akersbakken og var en spesialavdeling for unge mennesker med schizofreni.

Fra 2004 har hun hatt egen spesialistpraksis med driftstilskudd. Underveis har hun tatt videreutdanning i psykoterapi og er godkjent veileder i psykodynamisk psykoterapi. Hun har i mange år veiledet unge kolleger som skal bli psykiatere.

De siste årene har hun arbeidet mye med mennesker som har blitt utsatt for alvorlige seksuelle overgrep som barn. Slikt sitter langt inne og kommer ofte ikke til overflaten før i voksen alder og da ofte i form av angst, depresjoner eller søvnproblemer. Seksuelle overgrep mot barn kan forekomme også i familier hvor man minst forventer det. Behandlingen er langvarig og krevende for både pasient og behandler. Hun har i sin praksis ikke merket noen økning under pandemien, men sier at de som ikke har evnen til å trives i eget selskap,

har hatt det vanskelig. Hun understreker også at det er viktig at man tar kontakt med lege tidlig hvis man føler at livet blir vanskelig.

Mette Alsos har bodd på Frogner siden 1999, og de siste årene har hun vært aktiv som frivillig i Frogner kirke. Hun fremhever at felleskapet i menigheten og vennene hun har fått der betyr mye for henne. Hun er med i en privat bibel/bønnegruppe en gang i måneden, og sier at det kan også være behov for slike grupper i kirkens regi. Hun tror også det kan være behov for sorggrupper og forteller at hun flere ganger har henvist trengende til slike i andre menigheter. «En sorggruppe kan senke terskelen for å komme inn i menigheten», sier hun.

Kveldsgudstjenester nevner hun også som en mulighet for å rekruttere flere kirkegjengere – og kanskje uten nattverd. Som tidligere søndagsskolelærer er hun glad for barnearbeidet i kirken.

Til slutt kommer det et sukk fra kirkeverten: «Jeg synes det er ille å dele ut de slitte brune putene på søndagene og skulle ønske at vi kunne få noen nye, pene puter».

Detalj fra orgelefasaden i Frogner

HVA SKJER I FROGNER?

Torsdag 18. nov. kl. 10.00–11.45

«**FROGNER SINGERS**»

i Frogner kirkestue
Espen Selvik, kunstnerisk leder

Torsdag 18. november kl. 12.00

Hverdagsmesse

i Frogner kirkes kapell
Arne Øyvind Slørdahl,
Bjørn Kleppe, orgel

Torsdag 18. nov. kl. 16.30–17.45

SMÅBARNSSANG i Frogner

kirkestue. Anneline Emanuelsen

Fredag 19. november kl. 11.00

Babysang i Frogner kirkestue

Anneline Emanuelsen

Lørdag 20. nov. kl. 18.00–

søndag 21. november

LYS VÅKEN i Bygdøy kirke

For 11-åringer i Bygdøy og Frogner
menigheter. Overnatting i kirken.
Anneline Emanuelsen
Arne Øyvind Slørdahl

Søndag 21. november kl. 11.00

HØYMESSE med kirkekaffe

Rut Ugland, Jardar Seim, orgel

Torsdag 25. nov. kl. 10.00–11.45

«**FROGNER SINGERS**»

i Frogner kirkestue
Espen Selvik, kunstnerisk leder

Torsdag 25. november

MESSE og FØRJULSMIDDAG

17.00 Messe i Frogner kirke
Margunn Sandal, Bjørn Kleppe, orgel
17.45 Menighetens førjulsmiddag
i Frogner kirkestue

Det blir treretters middag og
underholdning. Susanne Hvinden
Hals (sang), Marina Kan Selvik (flygel)
Påmelding til kirkens kontor eller
e-post: post.frogner.oslo@kirken.no
innen fredag 19. november

Fredag 26. november kl. 11.00

Babysang i Frogner kirkestue

Anneline Emanuelsen

Lørdag 27. november kl. 15.00

MOT ADVENT i Frogner kirkes kapell

Anitra Terese Eriksen, skuespiller
Nils Norman Iversen, blomsterkunstner
Carl Petter Opsahl, musiker, prest og
førsteamanuensis på MF
Entre kr 100, Arr. Kulturutvalget i Frogner
menighet

Søndag 28. november kl. 11.00

LYSMESSE i Frogner kirke
med kirkesaft og kirkekaffe

1. søndag i advent

Margunn Sandal, Anneline Emanuelsen
Bjørn Kleppe, orgel, Frogner kammerkor
Inger Øvrebo Uberg, dirigent
Kirkekaffe bak i kirken og
JULEVERKSTED for alle i Kirkestuen,
3-aringer spesielt invitert.

Søndag 28. november kl. 18.00

KONSERT i Frogner kirke

Nordlandingernes forenings kor
Billetter ved inngangen

Mandag 29. november kl. 21.00

KONSERT i Frogner kirke

«Vår jul»

Christian Ingebrigtsen
Maria Arredondo, Torstein Sødal
Gaute Ormåsen, Tine Thing Helseth
Billetter på www.ticketmaster.no

Neste menighetsblad kommer rundt 15.
desember.

Behov for samtale med prest? Vi prestene
ringer eller sender SMS til dem som vi hører
kan ha et ønske om det. Kjenner du noen vi
skulle kontaktet, eller trenger du selv en å
snakke med? Ring en av prestene:

Sokneprest i Frogner Margunn Sandal,
tlf. 480 06 601

Sokneprest i Bygdøy Rut Ugland,
tlf. 909 61 531

Kapellan i Frogner og Bygdøy Arne Slørdahl,
tlf. 959 93 487.

Alle prestene tjenestegjør både i Bygdøy og
Frogner sokn.

Menighetsblad på e-post. Be alle som
kunne tenke seg å få vårt menighetsblad om
å sende e-post til:

post.frogner@oslo.kirken.no. Og be dem
skrive i emnefeltet: **Send menighetsblad!**

Da har vi den fullmakt vi må ha for å sende
dem e-post med informasjon om det som
skjer i disse koronatider. Om du *ikke* ønsker
å få tilsendt dette menighetsbladet skriv e-
post til post.frogner@oslo.kirken.no.

Og be dem skrive i emnefeltet: **Ikke send
menighetsblad.**

Og ellers: **Følg oss på nett!**

www.frognerkirke.no

og www.facebook.com/frognerkirke